

PERE, EL PESCADOR

per BENET XVI, papa

Els Evangelis permeten continuar pas a pas l'itinerari espiritual de Pere. El punt de partida és la crida per part de Jesús. Va tenir lloc en un dia com qualsevol altre, mentre Pere realitzava el seu treball de pescador. Jesús [...] els demana poder pujar a una barca, la de Simó, i li demana que s'allunyi una mica de terra. Assegut en aquesta càtedra improvisada, ensenya des de la barca a la multitud. Així la barca de Pere esdevé la càtedra de Jesús. Quan va acabar de parlar, li diu a Simó: *Rema mar endins, i caleu les xarxes per pescar*. Simó respon: *Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes*. Jesús, que era un fuster, no era un expert de pesca i, no obstant això, Simó el pescador es fia d'aquest Rabí, que no li dóna respostes sinó que l'invita a confiar-se. La seva reacció davant la pesca miraculosa és de sorpresa i d'estremiment: *Allunya't de mi, Senyor, que sóc un pecador*. Jesús respon invitant-lo a tenir confiança i a obrir-se a un projecte que supera tota expectativa: *No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes*. Pere no es podia imaginar encara que un dia arribaria a Roma i que aquí seria «pescador d'homes» per al Senyor. Accepta aquesta crida sorprenent a deixar-se involucrar en aquesta gran aventura: és generós, reconeix els seus límits, però creu en qui el crida i segueix el somni del seu cor. Diu «sí», un «sí» valent i generós, i esdevé deixeble de Jesús.

Pere viurà un altre moment significatiu en el seu camí espiritual als voltants de Cesarea de Filip, quan Jesús planteja als deixebles una pregunta concreta: «Qui diu la gent que sóc jo?». [...]. És Pere qui respon també per compte dels altres: «Tu ets el Crist», és a dir, el Messies. [...] No obstant això, Pere no havia comprès encara el contingut profund de la missió messiànica de Jesús, el nou sentit de la paraula: Messies. Ho demostra a poc a poc, donant a entendre que el Messies que està seguint en els seus somnis és molt diferent de l'autèntic projecte de Déu. [...]. És la gran alternativa, que també nosaltres hem de tornar a aprendre: privilegiar les pròpies expectatives rebutjant Jesús o acollir Jesús en la veritat de la seva missió i arraconar les expectatives massa humanes. Pere, que és impulsiu, no dubta a prendre'l a part i reprendre'l. La resposta de Jesús ensorra totes les falses expectatives, cridant-lo a la conversió i al seu seguiment: *Vés-te'n d'aquí, Satanàs! No veus les coses com Déu, sinó com els homes*. No m'indiquis tu el camí, jo segueixo el meu camí i tu posa't rere meu. [...]

Em sembla que aquestes conversions de Pere i tota la seva figura són motiu de gran consol i un gran ensenyament per a nosaltres. També nosaltres desitgem Déu, també volem ser generosos, però també esperem que Déu sigui fort en el món i transformi immediatament el món, segons les nostres idees i les necessitats que veiem. Déu opta per un altre camí. Déu tria el camí de la transformació dels cors en el sofriment i en la humilitat. I nosaltres, com Pere, sempre hem de convertir-nos novament. Hem de seguir Jesús i no precedir-lo: Ell ens mostra el camí. Pere ens diu: tu penses que tens la recepta i que has de transformar el cristianisme, però qui coneix el camí és el Senyor. És el Senyor qui em diu a mi, qui et diu a tu: segueix-me! I hem de tenir la valentia i la humilitat per seguir Jesús, perquè Ell és el Camí, la Veritat i la Vida.